

Barraca codi 11976

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Torrent de l'Estevenell
Emplaçament: Al marge sud del camí que creua el torrent de la Font de Buc cap a llevant, en paral·lel al torrent
Alçada: 617m

Coordenades:

Latitud: 41.72409
Longitud: 2.04565
UTM Est (X): 420622
UTM Nord (Y): 4619583

Classificació

Número de fitxa: 08095-279
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Petit enderroc lateral.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08094A00200031

Fitxes associades:

[Barraca codi 11889](#)

[Barraca codi 11914](#)

[Barraca codi 11929](#)

[Barraca codi 11975](#)

Autoria de la fitxa

Adriana Geladó Prat

Data de registre de la fitxa: dt., 21/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria adossada al marge i orientada al sud. De fet, la banda de tramuntana de l'estructura està integrada en un dels marges de terra de la zona. La seva planta és irregular i està coberta amb una falsa cúpula. Presenta un portal d'accés rectangular, amb la llinda plana i els brancals bastits amb blocs de pedra grans. L'interior està rebaixat respecte el nivell exterior per aconseguir una superfície plana. També hi ha un petit cocó en un dels laterals d'obertura quadrada. No ha estat restaurada i queda força amagada per l'abundant vegetació que caracteritza la zona.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

